

NS-Kampskrig

200

12 / 2023 (134)

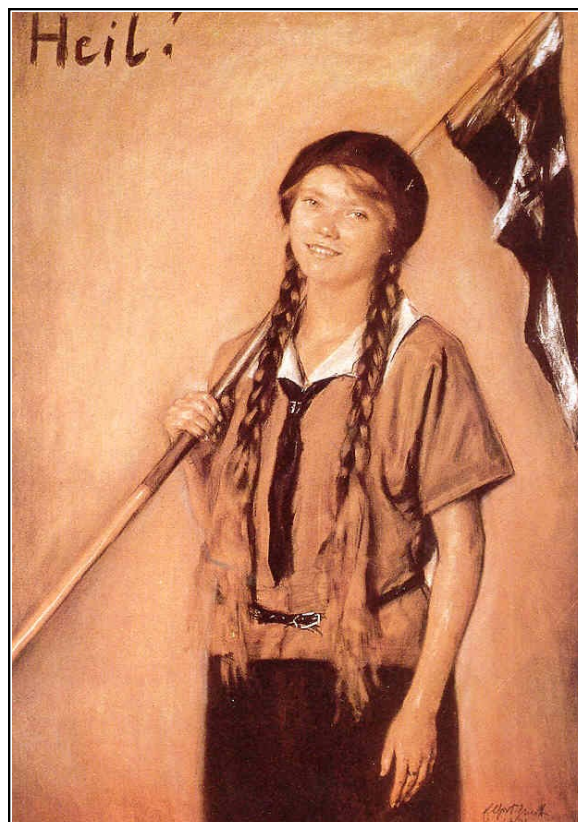
Leksikon - Michael Kühnen

53 - UNGDOM

Nationalsocialismen appellerer lige meget til alle grupper og lag i et folk, men den har altid fundet særlig stor appel og støtte blandt ungdommen. Dette gælder især i en kamptid, hvor det nationalsocialistiske parti (se Nationalsocialistisk Tysklands Arbejderparti) med sin revolutionære stræben appellerer til ungdommens naturlige kampinstinkter og midt i den herskende minusverdens materialisme og dekadence fylder de unges hidtil desorienterede liv med værdi og mening gennem sin værdiidealisme. Omvendt ser nationalsocialismen - både i kampens tid og efter revolutionen i den nationalsocialistiske folkestát - på ungdommen ud fra et dobbelt synspunkt:

Han udnytter ungdommens naturlige tendens til at gøre oprør til sin uafbrudte kulturrevolution, som fortsætter selv efter magtovertagelsen og den totale mobilisering af staten.

2. Først i den tredje generation efter revolutionen - den første ungdom, der **udelukkende** er præget af nationalsocialismen -

vil den uigenkaldelige overgang til den nye orden blive mulig. Dette kræver en total prægning og opdragelse af staten og partiet og en omfattende militant og professionel eliteuddannelse af denne ungdom (se også Elite og Führerprinzip). Den militante eliteuddannelse begynder allerede i kampens tid, den professionelle uddannelse hovedsageligt gennem eliteskoler efter revolutionen (se Eliteuddannelse).

Den Nye Fronts Gesinnungsgemeinschaft stræber i øjeblikket primært efter at uddanne kadre i ånden og traditionen fra NSDAP's Sturm-Abteilungen med deres etik for politisk soldaterarbejde. Derfor tiltrækker den især unge tyskere, overdrager dem tidligt et stort ansvar og høje embeder og er sikker på at forme Tysklands fremtid.

DEN, DER VINDER UNGDOMMEN, BESTEMMER FREMTIDEN!

54 - CADER

Som følge af det nationalsocialistiske tyske arbejderpartis tragiske historie og dets organisatoriske sammenbrud efter JdF 1945/56 stræber den nye generations nationalsocialisme efter at genopbygge det nationalsocialistiske parti som en kadervirksomhed i stedet for at koncentrere sig om en leder:

Nutidens nationalsocialister er orienteret mod partiet, som er organiseret efter Führerprincippet, og ikke mod en individuel levende personlighed. I sin kamp mod det nazistiske forbud og for en genfødsel af NSDAP fremmer Ny Front derfor dannelsen af kadre og afviser enhver form for personkult.

Nyfronten danner masseorganisationer og frontorganisationer, der kontrolleres af nationalsocialistiske kadre. Disse ledere udgør ryggraden i den politiske kamp. Med kadre menes de nationalsocialister, der i særlig grad lever i overensstemmelse med den nationalsocialistiske arbejder- og soldateretik, og som demonstrerer dette gennem utrættelig hengivenhed og opofrelse, loyalitet og disciplin over for partiet.

Kaderne er garanter for bevægelsens enhed; deres loyalitet og disciplin forhindrer alvorlige splittelser og interne stridigheder.

Kaderne er med deres engagement og offervilje drivkraften i den politiske kamp og udgør således partiets ryggrad, uanset udsving i medlemstal og folkelige sympatier.

I tider med forfølgelse og forbud sikrer kadrene takket være deres indre enhed og loyalitet over for ideen overlevelsen som et idéfællesskab og en senere genetablering af organisationer.

Kaderne dannes i politisk kamp og i modstand mod agitation, forfølgelse og forbud, op til og med fængselsstraf for deres holdninger, og de bliver derefter

specifikt uddannet, således at de bliver klar over deres opgaver og ansvar, forberedt og derefter indsat i overensstemmelse hermed. Dannelsen af kadre er det første skridt i retning af elitedannelse (se Elite).

Efter revolutionen er de naturlige prøver i kampperioden, såsom forfølgelse og undertrykkelse, ikke længere nødvendige. I samme omfang må partiet selv skabe nye forhindringer, prøver og stadig skarpere forudsætninger for fortsat at fremme dannelsen af kadre og eliter og for at kvæle enhver slaphed, borgerlighed og storhedsvælde i opløbet. På denne måde skaber partiet betingelserne for at overvinde den borgerlige tidsalder (se bourgeoisie) med arbejderens tidsalder og gør det således muligt at realisere den nye orden.

55 - KAMMERATSKAB

Som et biologisk humanistisk verdensbillede tager nationalsocialismen udgangspunkt i livets virkelighed, der er bestemt af naturlove, og definerer derfor logisk mennesket som et fælles væsen. Kun fællesskabet - først og fremmest fællesskabet af ens eget folk (se Volksgemeinschaft) - gør mennesket til menneske, giver dets liv mening og værdi og muliggør dets overlevelse og højere udvikling som art. Ideen om fællesskab er derfor den centrale kerne i nationalsocialismen.

Men da mennesket er den eneste kendte livsform, der har en fri vilje og derfor kan leve - om end til prisen af dekadence - i det mindste midlertidigt imod livets biologiske love, kræver menneskelige fællesskaber en bevidst og konstant vilje til at holde sammen for at bestå: Uden troskab er der intet fællesskab. Men de har også brug for et forhold til hinanden, der vækker og styrker denne vilje - de har brug for kammeratskab:

Kammeratskab er en forudsætning for fællesskab!

Dette gælder for alle menneskelige samfund, men naturligvis især for dem, der har påtaget sig den historiske opgave at kæmpe som bærere af den ariske races folkeslags vilje (se ariere) for en udvikling i overensstemmelse med deres art og natur, for frihed og for den nye orden: for den nationalsocialistiske verdensbevægelse og dens nationale partier (se Nationalsocialistisk Tysklands Arbejderparti). Og inden for partiet har især de politiske soldaters livsform og organisation brug for kammeratskab (se Soldatentum og Sturm-Abteilung). For den skal først og fremmest holde ud og overvinde presset fra forfølgelse i en tid med kamp. Derfor er buddet: "Vær kammeratlig!" det femte bud i den politiske soldats liv, efter kravene om tro, kamp, disciplin og loyalitet.

Partiets styrke og dets uforgængelige idéfællesskab har sine rødder i nationalsocialisternes loyalitet over for idéen og partiet og i kammeratskabet mellem dem selv. Derfor er mangel på kammeratskab næst efter forræderi den værste forbrydelse mod partiet!

Kammeratskab er ikke venskab, det er ikke baseret på personlig sympati, men på den fælles vilje til at nå det samme mål. Det er ikke fordi den anden person er ham personligt sympatisk, at nationalsocialisten hjælper sin kammerat, støtter og forsvarer ham, om nødvendigt med fare for sit eget liv, men fordi de begge kæmper for det samme mål. Personlige følelser må aldrig få lov til at belaste eller endog true partiets og SA's interne struktur og eksterne styrke. Derfor står kammeratskabets pligt højt over enhver personlig hengivenhed eller uvilje. De, der deler den samme overbevisning og kæmper sammen for den efter bedste evne, er kammerater og har derfor lige så meget ret til et hjem, forståelse, hjælp og beskyttelse inden for det nationalsocialistiske fællesskab som de har pligt til at praktisere kammeratskab til gengæld:

NATIONALSOCIALIST - VÆR KAMMERATLIG!

56 - KAMP

Som et biologisk humanistisk verdensbillede går nationalsocialismen ud fra, at livet er bestemt af naturlove. En af de vigtigste af disse biologiske livslove, bortset fra arvelighed og differentiering, er kampen. Denne kamp for tilværelsen, som fører til en stærkere reproduktion og dermed til de mest levedygtige livsformers overlevelse, til en begrænset reproduktion og dermed til en gradvis forsvinden af mindre levedygtige livsformer og til udryddelse af livsformer, der er uegnede til livet og mindreværdige, svarer til naturens aristokratiske grundprincipper, udvælgelse og udvikling af de bedste. Kampen er derfor alle tings fader og det bevægende princip for arternes bevarelse og udvikling.

Men da mennesket som den eneste kendte livsform har en fri vilje og derfor til prisen for dekadence midlertidigt kan leve som individ, som fællesskab, i modstrid med de biologiske naturlove, må et folk, der ønsker at overleve og udvikle sig, oparbejde den bevidste vilje til at leve i overensstemmelse med arten og naturen, til at anerkende kampen som et grundlæggende princip i livet og til at finde en kampvillig indstilling til livet. Denne vilje vækkes og vedligeholdes i den ariske races folk (se arisk) af nationalsocialismen. Indtil den nye orden er fuldt gennemført, fungerer det nationalsocialistiske parti (se Nationalsocialistisk Tysk Arbejderparti) som folkets viljebærer.

Nationalsocialismens forpligtelse til kamp, dens vilje til kamp som et vigtigt livsprincip, betyder ikke en forherligelse af krigen, som i masseødelæggelsesmidlernes tidsalder er degenereret til en minus-selektion. Denne forpligtelse og denne vilje er snarere realiseret i to grundlæggende politiske krav: Fællesskabstænkning og eliteuddannelse.

Da mennesket først og fremmest er et fællesskabsvæsen, er det ikke den heroiske individuelle kæmper alene, der sikrer racernes og folkernes overlevelse, men han må integreres i kampfællesskaber for at kunne føre denne kamp for eksistensen

effektivt og med succes.

For at forme disse samfund i overensstemmelse med deres natur og art kræver samfundslivet imidlertid en konstant indre udvælgelse af en militant elite og dens opdeling efter Führer-princippet. Ideen om fællesskab og dannelsen af eliten gør det muligt at skabe et nationalsocialistisk parti, en nationalsocialistisk stat og i sidste ende en stolt og fri nation, der overlever kampen for eksistens (se også Stolthed og frihed).

Før magtovertagelsen er kampen for det nationalsocialistiske parti først og fremmest kampen for revolutionen. Dens etiske (se etik) udformning er livsindstillingen som politisk soldat i partiet. Efter kravene om tro og disciplin er buddet "Kæmp!" således det tredje bud for politiske soldater:

KAMPEN ER DEN POLITISKE SOLDATS LIV!

Organisatorisk er denne militante livsholdning indbegrebet af partiets Sturm-Abteilung.

57 - KAPITALISME

Kapitalismen er den økonomiske orden i det vestlige demokrati og er baseret på en konstant appel til menneskets mest basale instinkter: Egoisme, misundelse og besidderiskhed. Den kombineres med liberalismens ideologi for at danne den liberale kapitalismes livs- og økonomiske orden, som med sin materialisme og værdirelativisme bliver motivet for den ariske races dekadence (se arisk). I staten finder dette system med den herskende minusverden sit udtryk i parlamentarismen.

I modsætning til hvad marxismen hævder, er det ikke den private ejendomsret til produktionsmidlerne, der er kendetegnende for det kapitalistiske økonomiske system og årsagen til dets udbytende og arbejderfjendtlige karakter, men kapitalismen er snarere det økonomiske system, hvor penge og besiddelse af penge er i centrum for al aktivitet, hvor det perverse princip gælder, at penge "virker og fremtvinger renter (se rentebinding)". Dette fører i sidste ende til, at de, der har penge nok, lader dem "arbejde" for sig og ikke behøver at arbejde selv. Men da det i virkeligheden altid er mennesket og ikke kapitalen, der arbejder, er kapitalismen ensbetydende med kapitalisternes udbytning af arbejdskraften hos dem, der ikke har nogen eller kun lidt kapital.

Denne indenlandske udnyttelse af kapitalismen med dens trældom for renten gentages i international skala mellem staterne, hvor den internationale højfinans her fremstår som kollektiv ejer af kapitalen, ja, som skaber af kapitalen. For kulminationen af rentebinding er en lille klike af kapitalister, som har magt over det monetære system i næsten alle stater og over det monetære system i verden som helhed. Således bliver suveræniteten for de fleste af verdens stater en illusion.

Bag den økonomiske udnyttelse af verdens højfinans interesser ligger også zionismens stræben efter verdensherredømme, som den er et redskab for.

Mod kapitalismen og dens rentespænd sætter nationalsocialismen sin völkiske socialisme, som ikke sætter kapitalen, men arbejdet i centrum for al økonomisk aktivitet. Mennesket er der ikke for økonomien, og økonomien er der ikke for kapitalen, men kapitalen skal tjene økonomien, og økonomien skal tjene mennesket! Den økonomiske form for denne socialisme er korporativisme. På denne måde overvinder nationalsocialismen kapitalismen og realiserer arbejderbevægelsens mål: den antikapitalistiske, socialistiske orden med frihed og retfærdighed.

58 - KLASSEKAMP

For marxismens ideologi er klassekampen det bevægende princip i verdenshistorien, som ifølge denne teori udelukkende er skæbnesbestemt af produktionsforholdene og de deraf følgende klassekonflikter. Ifølge denne teori sker overgangen fra feudalisme til borgerskabets herredømme og fra borgerskab til proletariats diktatur og endelig til et klasseløst samfund med fælles ejerskab af produktionsmidlerne og uden dominansstrukturer uundgåeligt og ubønhørligt i klassekampen. For marxismen er staten kun et redskab for de udbytende klasser i klassekampen, den tjener til at opretholde det private ejerskab af produktionsmidlerne og dør, når dette er afskaffet på verdensplan.

Som politisk og økonomisk teori er marxismen for længe blevet tilbagevist og lever kun videre som en sekulær erstatning for religion, hvor klassekampen er udtryk for en udvikling af menneskeheden, der fejlagtigt betragtes som uundgåelig eller endog "videnskabeligt bevist".

Nationalsocialismen kender derimod ikke nogen historisk determinisme med uundgåelige og uundgåelige mellemstadier og sluttetilstande, men den kender til naturlovsbestemte livslove, som ikke forudsiger udfaldet af verdenshistorien, men som tillader udsagn om, hvilke årsager der fører til hvilke virkninger.

De tre vigtigste livslove, som den biologiske humanisme anerkender som nationalsocialismens videnskabelige epistemologi, er følgende:

Arvelighed, differentiering og udvælgelse i kampen for eksistens. Ud fra dette synspunkt er racekampen det bevægende princip i verdenshistorien - dog ikke som et skæbnesvangert historisk forløb med en fastlåst afslutning, men som en åben kamp for tilpasning og overlevelse mellem racer og folkeslag med det mål at bevare og udvikle arterne i overensstemmelse med uforanderlige naturlove.

Ikke desto mindre anerkender nationalsocialismen også eksistensen af klassekampe, hvor klikker af udbyttere og udbyttede folkemasser står over for hinanden. Men klassekampen er ikke baseret på privat ejerskab af

produktionsmidlerne, men på trældom for renten - og det gælder ikke kun på nationalt plan, men også internationalt. Derfor opfordrer nationalsocialismen til at bryde rentespændet - f.eks. i punkt 11 i partiprogrammet for det nationalsocialistiske tyske arbejderparti.

Klassekampen er en international (udnyttelse af interesseafhængige folk) såvel som en national kendsgerning - både i den liberale kapitalismes samfundsorden og i marxismens samfundsordener. I denne klassekamp står nationalsocialismen som historisk arving til arbejderbevægelsen konsekvent på de udbyttedes side og for folkenes frihed. Den afslutter til sidst klassekampen med sejr gennem sin etik for arbejdende mennesker, ved at bryde rentenes trældom og realisere en völkisk socialisme samt gennem korporativismens sociale og økonomiske orden - og skaber således et ægte Volksgemeinschaft.

59 - KORPORATIVISME

Korporatisme er den form for organisering af en nationaløkonomi, der er en følge af realiseringen af den völkiske socialismes mål, som nationalsocialismen tilstræbte og gennemførte. Mens kapitalismen er en mekanistisk organisationsform for nationaløkonomien og er baseret på menneskets laveste instinkter - misundelse, egoisme og besidderiskhed - realiserer korporatismen en organisk nationaløkonomi, hvis princip er:

ALMENHEDENS INTERESSE FØR EGENINTERESSE!

Korporativismen er således baseret på den nationalsocialistiske arbejderetik. Enhver, der arbejder for det nationale fællesskab på sin plads i overensstemmelse med sine tilbøjeligheder, evner og med alle sine kræfter, er en arbejder - sådan opdrager nationalsocialismen mennesket. I den kommende nationalsocialistiske folkestat (se stat) vil alle arbejdere imidlertid blive organiseret efter deres arbejdsområder i store selskaber, der er struktureret efter erhverv, og dermed vil de danne en stor arbejdsfront - det er korporativismens mål.

Medansvaret og medbestemmelsen for folkets kammerat i staten vil så ikke længere foregå gennem de mekaniske apparater i de nuværende systempartier, hvor de altid kun har været illusioner, men de vil blive til virkelighed i korporationerne. For mennesket fødes ikke ind i partier, som altid forbliver fremmede for ham, men det vokser op og lever i et organisk nationalt fællesskab og tilbringer størstedelen af sit liv med at arbejde for det nationale fællesskab og i dets nationale økonomiske organisationsstrukturer. Her ligger derfor grundlaget for den frihed og det medansvar, som de stræber efter (se også overskudsdeling). Den statslige rammeplanlægning af den nationale økonomi foregår også via selskaberne (se Planlægning).

Integrationen af selskaberne i staten sker politisk ved hjælp af deres ledelse af

Areitsfront, som igen er en underafdeling af det nationalsocialistiske parti (se Nationalsocialistisk Tysk Arbejderparti). Institutionelt sker det gennem den nationalsocialistiske folkestats korporative struktur, som det f.eks. fremgår af punkt 25 i NSDAP's partiprogram, og som kulminerer i et Ständeparlament som den øverste og centrale repræsentation af folket.

Sjov under hagekorset

En samling af anekdoter samlet af Gerhard Lauck

25.

Alle på fabrikken vidste, at jeg var nazist. Men fabrikken var næsten 100 % hvid og ikke-jødisk, så min politik var mere genstand for spøg og skæmt end for en lidenskabelig debat for eller imod. (Folk bliver ikke lidenskabelige for White Power uden "nok" ikke-hvidt afskum til at vække dem ... eller vrede *mod* White Power uden jøder og hvide liberale vendekåber, der agiterer imod den).

En dag blev jeg kaldt ind på kontoret.

"Måske er det FBI," kommenterede jeg i sjov til mine kolleger.

Det var faktisk FBI!

Da jeg kom tilbage, spurgte en kollega, hvad der var i gære.

"Åh, det var jo FBI," svarede jeg. Selvfølgelig var der ingen, der troede på det.

Men det går hurtigt, så de kendte sandheden hurtigt nok.

I tiden før Watergate kunne FBI godt lide at "besøge" arbejdsgivere, naboer, venner og slægtninge for at genere og intimidere politiske modstandere af systemet. Men alle de ovennævnte kendte allerede til min politiske overbevisning. Så de generelle reaktioner var: "Åh ja, jeg ved, at han er nazist. Men han er en flink fyr".

Deres manglende evne til at skræmme folk må have været meget frustrerende for de stakkels FBI-folk.

Tsk, tsk, tsk!

26.

Fabrikken var ikke udstyret med aircondition, og det blev meget varmt om sommeren, ofte over 100 grader. En gang nåede den endda op på 110 grader!

Naturligvis var hele min besætning meget glad for vores ventilator.

Når vi kom på arbejde om morgenen, manglede vores elskede ventilator desværre ofte. Tilsyneladende havde anden- eller tredjeholdsarbejdere fra andre arbejdsstationer stjålet den, når vi ikke var der for at passe på den. Når vi ledte efter den på fabrikken, svor de "nye ejere" altid på, at det var *deres* ventilator, og de nægtede at give den tilbage.

En dag fandt jeg på en løsning: Jeg satte et NSDAP/AO-hagekors-sticker på vores ventilator.

Næste gang den manglede, fandt jeg den nemt. Jeg gik hen til den nærmeste medarbejder og spurgte vredt: "Hvem har sat det *nazi-mærkat* på denne ventilator?!"

"Ikke mig, det er ikke vores fan. Den var her, da vi startede vores vagt," svarede han med en nervøs og lidt bange stemme.

"Jeg ved det. Jeg satte et klistermærke på ventilatoren. Det er *min* ventilator!" Jeg svarede, mens jeg samlede ventilatoren op og gik væk.

Min besætning var glad for at få ventilatoren tilbage... med eller uden hagekorsmærket.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION
Ausgabe 108   Copyright 1973   29. April 2013 (2.03)

Der Kampf geht weiter !

Halbtag Jahn nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Lebhaft von Massenmord, Verbrechen, Verfolgung und Verlesung haben nicht abgerückt, den Kern der gesamten Idee unseres heilig geliebten Führers Adolf Hitler zu entwickeln.

Alle Nationalsozialisten sind sonnenklar: Volk und Rassenwesen stellen Schicksal an Schicksal im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Größe des heidnischen Volkstums ist heute noch viel geringer als in der Vergangenheit!

Der schwarze Gegenstand ist also dabei, der Volkstum - gegen alle weißen Völker (?) - zu begeben. Seine Mittel und Einrichtungen, Chiffren und Kennzeichnungen.

Ob "Sieg" oder "Sieg", ob im Weltkrieg oder im Stromkampf, ob mit Propagandamittel, bewaffnet oder auf einem Schicksalstisch anderer Art. Jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Heil Hitler!
Göhrard Lauck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Nyhedsbrev
www.nsdapao.org
#1005   19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Forreste rapport
Interview med Molly

Tredje del

NSK: Dine aktuelle projekter er tydeligvis filosofiske og kunstrettede.

Beskriv venligst din holdning til sådanne emners betydning for politik.

Molly: Jeg forsøger stadig at opdatere fotogalleriet, men jeg har mest koncentreret mig om Adolf Hitler og menneskeligheden her (www.mourningtheancient.com/truth.htm). Jeg er nilet op på 21 sider nu, og jeg har så meget mere at lave. At studere Anden Verdenskrig er et absolut minefelt af information. Man søger oplysninger om en ting og finder to andre ting, som man skal undersøge. Det føles lidt som om man er arkæolog og graver den begravede fortid frem. En fortid, som de helst ikke vil have, at den kommer frem i lyset. Vi kan takke internettet igen for den store strøm af

the NEW ORDER
Number 176 (2022)   Founded 1973   April 26, 2022 (2.02)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamation have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware contemporaries and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture denigration, and race-mixing.

Whether "Sieg" or "Sieg", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind: every National Socialist must do his duty!

Heil Hitler!
Göhrard Lauck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO er verdens største Nationalsocialistisk propagandaleverandør!

Trykte og online tidsskrifter på mange sprog
Hundredvis af bøger på mange sprog
Hundredvis af hjemmesider på mange sprog

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO   nsdapao.info